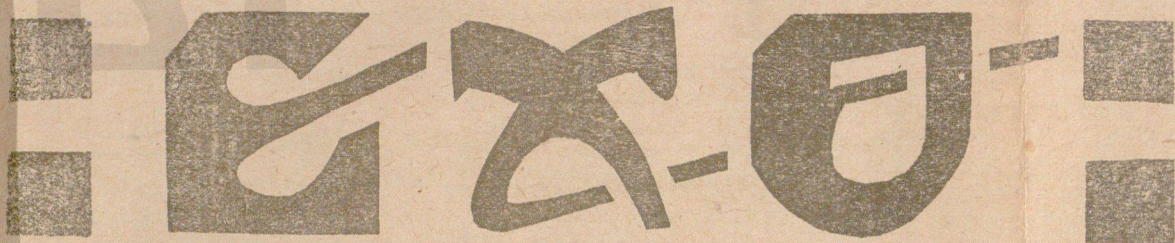

СЕВЕРНО

НЕЗАВИСИМ ИНФОРМАЦИОНЕН ВЕСТНИК

Абонамент 20 л. за 6 месеци

ОБЯВЛЕНИЯ: търгов. реклами по 1 лев. кв. см.; държавни и общински по 80 ст. на думи; годишни, вестални, благодарности по 40 лв.; малки обяв. 20 лева.

Урежда редакционен комитет.

Гл. редактор **Петко Лаб. Попов**
издава аген. „МЕЛПОМЕНА“.

Всичко се изпраща на
адрес: Редакция вестник
„СЕВЕРНО ЕХО“
Плевен
Телефон № 63
Печат. МОТАВИЧЕВ и СИН

Протоиерей Д. Ташев.

Христос, воскресе!

Ето две прости по своя смисъл, но неизказано сладки, чудни и силни думи, които радостно се носят от уста в уста в целия християнски православен свят, в деня на светлото Христово Възкресение и пропъждат всеки душ в ени мрак, разгонват всеки тъга и печал от страдните сърдца и души. Ето две свещени слова, които заменят отчаянието с надежда, скръбта с радост, злобата с любов, неправдата и несправедливостта с вечна правда, жестокосърдието с милосърдие, егоизма с самоотвержение, алчността с безкористие, зверството с кротост, гордостта с смирение, враждата с вечен мир. Ето две знаменителни души, които ясно говорят на верещите сърдца за великата радост, що буди Великден, този празник на празниците и тържество на тържествата.

Христос Воскресе! — и смъртта е потъпкана адовите врата — сжкрушени.

Христос воскресе! и чрез своето възкресение разруши делата на дявола и ни отвори райските врата!

Христос воскресе и ни издигна от смъртта към живота, от земята към небето! От чада на греха и дявола, ние ставаме чада на благодатта и любовта — чада Божий.

Както изгреващото слънце прогонва със своите лъчи нощната тъмнина и, озарявайки със своята светлина планини и долини, навред разлива веселие и живот, тъй също действуват и светлината, която възсияла от гроба на Спасителя — Слънцето на правдата. Едва ли

ще се намери християнин, чието сърдце да не тупти от радост при величието на Христовата Пасха! Възкръсналия Голготски Мъченик със своя кръст — лъчезарен символ на любовта, милосърдието, кротостта, търпението и самоотвержението — ошастливи всички ни, като ни отвори духовните очи, за да видим, че истинското щастие не е в злобата и кръвопролитията, а в любовта и братството; че истинския смисъл на живота не е в прекалената привързаност към собственото си тело и материалните блага, а във великото служение на божествената любов и правда.

Христос Спасителя, който ни посочи пътя на обновата и възкръси в човешките сърдца благотворните начала на вера и правда, на милост и братолюбие, бе обявен от умопомраченото човечество за престъпниците и Той стана велико страдалец за най великата идея. Той извърши един безподобен героизм в борбата си със световното зло, извърши едно безпримерно самопожертвование за доброто на хората. Много векове са се изминали от тогава, но Голготската трагедия не се е забравяла, нито ще се забрави никога. Тя за винаги ще си остане все тъй дълбоко покрътна, трогателно скръбна, високоназидателна и спасителна.

Но... убитата и погребаната правда възкръсна и донесе радост и светли надежди, обнови живота, даде могъщ подем на човешкия дух, балзам за страдните сърдца.

Българино, цели векове е била потъпкана твоята правда;

ти си бил подхвърлян на ужасни мъки и страдания; и сега те разпъват на кръст. Ти изнемогаваш под непосилните тежести на несправедливия мир. Пред тебе зее бездната на отчаянието. Тебе душат мрачните сили на злото, терора, неужестовото... Върши се нечувана гавра над своите светини, убива се в теб верата в живота, в доброто, в правдата.

Но... Христос воскресе! И за тебе ще възтържествува правдата!

И за измъчена България ще дойде възкресение; и тогава ще удари страшния час за престъпниците и злодейците. Защото, когато правдата възкръсва, нейните врагове се разпръсват с ужас и трепет, изчезват като дим и се разтопяват, като възж от слънцето. Тогава измъчените, пострадали, верващите в Господа, свободно ще въздъхнат.

За да дойде по-скоро българския Велик ден, необходимо българската интелигенция и българската демокрация да се окрият от мощния обновителен Христов дух, да забравят всека злоба, да оставят взаимните борби, да си протегнат и подадат ръка и да работят усилено против мрачните представители на насието и неправдата — ратните Анни, Кайафи и Пилатовци на днешното време. Всичко будно, светло и идеално трябва да се предаде на творческа и обновителна работа, за да изчезне мрака, неужестовото и всичко, що омрачава нашия живот.

Дино възкръсналия Спасител крепи верата, правдата и свободата в българския народ, та да може всека година в мир и благоденствие, да произнася с радост и възторг свещения поздрав: Христос воскресе — воистину воскресе!

беше присъждана на бившия даскал от Кунино. Аз изведнаж разбрах, че имам пред себе си един храбр мъж. И рекох си: „да му мисли малкото сжгласение ако рече тоя храбр мъж да поведе един ден трудоваците“.

Но когато се изправи на трибуната другото величество, момчето от Минюва махала, велико вжлнение обзе моята тленна плът. „Елате ми на помощ сили небесни, рекох си аз, за да мога да разбера словата на тоя самороден талант! И червенина покри лицето ми за толкова незрели и некипли срещу тая гордост за нашия град... Че мегил, че краварница, че чекове, че старо вино бадеава, че търговия с лозови пръчки, че незнам какво си още — че биваше ли толкова? А да бехте видели с какво достойнство говореше: сжщински държавен мъж! „Осжждат ви, каже, гражданите, че сте продавали скъпо; като е тъй, де ви сжпарите — у вас ли сж, умен ли сж?..“

Важно сжобщение!

ПРИСТИГНАХА различни ДЕТСКИ КОЛЦА

с много износна цена.

Депозит дом НИКОЛА ИВ МУТАФОВ.

БЕЛЕЖНИК

Народовластническата манифестация.

На Благовещение, просветеното плевенско гражданство, отзовало се на утрото, устроено в салона на Сжгласие по случай патронния празник на Българския Учителски Сжюз, с напрегнато внимание слушахше хубавата реч на гн Баржмов и когато той подканваше гражданството, да даде своята мощна подкрепа, за подетата от бжлгарската интелигенция респективно, бжлгарското народно учительство, борба против мрака, против подтисничеството на простацината, за да изгрее пак светлото слънце на просветата и да пръсне по ярка светлина всред широките народни маси, навжн из улиците, с тжпани и зурли демонстрираше Сжюзът на неужестовото, курупцията, тиранията, демагогията и безсрамието...

Напуснах задушния салон, кждето народния учител откриваше болната си душа, за да се полюбувам на „народовластническата“ манифестация. Джджа тихичко вали и вали...

Паметникът на свободата е затулен от група „народовластници“ над които се веят десетина зелено-оранжеви знамена, сжбрани от всичките краища на Плевенския окръг. Изреди ха се оратори, оратори между които м-рите Оббов, Томов Янски. Всичките разправяха... за благата на „чернотрудовия“ народ.

Пя се надгробната песен и се игра хоро над гроба на позорно загиналите буржуазни партии.

Един властник каза: — „Сжбираме се днес за да издигнем високо нашия глас на протест, против тия, които продадоха България и докараха последното икономическо робство — това са умрелите буржуазни котерии!“

Другия добави: — „Сжбираме се, за да протестираме против тия, ко-

ито не искат да изпжлняват законите на тая страна. Те са: прокурорите, адвокатите, сажидите, лекарите, запасните офицери и културните организации. Прсчие, да извикаме: „Долу белобрадите професори и черноканите попове!“... Всички тия не искат да изпжлняват законите, а ние джржим много на законността... Те устройат митинги против нас, които милеем за доброто на вас, селяните. Бждете готови другари, за борба. Ако легални средства не помогнат, ще си послужим и с нелегални!...

Слушам и се чудя: Защо аджеба, с такава зжжч говорят тия „оратори“? Защо се сжрдят на „умрелите“ партии? — Та нали те са вече умрели? А то значи:

На умрело куче, нож вадят! — Умреха старите партии и пж им се надгробната песен... Добри беха, ала на, народа ги неиска и не вжрви след тех!

Затриха ги с черен кръст, затриха ги, но изглежда че ще възкръснат, защото Великден наближава!...

Стоя и се чудя: — Кой има правото да протестира, тия които са подтиснати, или тия които подтискат?

Слушам едните: — Прави са! Слушам и другите: — И те са прави!... — Тогава?

— Тежко й на България! Тежко й, защото е изпаднала на такова дередже. В едно време, когато, както казва Ангел Ангорски, ни натиска „репарациите по комисията“ тогава се прави ниска политика и заблуждават чичо...

Но едно е важното: — Че едните протестира срещу тиранията, простацината и демагогията, а другите: — Срещу „умрелите“! Иди, па му разбери.

Брокен.

ЛЮЦЕРНОВО СЕМЕ

ПРОДАВА НА
КОНКУРЕНТНИ ЦЕНИ
Ив. Н. Железаров и Син
Плевен.

Гочо Бабин Златин.

То беше чудо големо...

Ех, то каквото стана оная неделя на Благовест... Като се стече оная оня селата: на, вжлна ти казам — ще удави града. Чувам: пишат свирепи кларнета и думкат оглушително тжпани. „Бре, думам си какво е това?“ И гледам нагоре — почернело от свет... Около стогина души селяни се мжкнат с оранжево знаме. Санжм сегга има много знамена. Само военна знаме вече нема — сжсипахме се до като го махнем... „Е, думам си, беше: „селската революция почва“ И нааа... Коджамити почна да ме издува! „Сегга да му мисли репарационната комисия“ мина най напред през ума ми. Но указа се, че аз сжм бил вжв велико заблуждение... Това бил некакъв си партиен празник на народовластие! Но блага вест ни донесе

Благовест тоя ден... Указа се, че по този случай в града обитавали особите на две величества. Единия бил бившия даскал на селото Кунино, а другия малкото братче от Мачюва махала. И рекох си: „какай да отида да чуя словата на тия велики мъже“.

И добре направих, защото наистина аз чух и ща нечувани до сегга под небето на нашата обрисана страна... Особено като зарева бившия даскал на селото Кунино. Огреза, човекът като с нож: прокурори, адвокати, сждий, даскали, черноканци, професори и записни офицери — всичката тая интелигенция, каже, да я нема. И аз изведнаж разбрах тая велика мисъл: „за да останем ние, полуинтелигенцията всред останалото стадо от хора“. Решителна и неумолима

Долу тия кождери!“ Че като ревнаха оная селяни... Едвам тогава разбрах какъв велик мъж е сжздал нашия град. Право да си кажа, до тогава аз познавах чисто географическия нашия град: че е разположен в една красива долина близо до реката Вит и че произвежда добро вино и... еджр добитък. Де ми е идвало на ум че може да ражда той такива чада. Но... млжкни сжрдце!

А само да бехте видели, след това, как се прояви народовластие... Като се заблещиха оная селски кметове — защо еди кой си прокурор стори такова и такова; защо еди кое си дело стояло още на тавана в сжда; защо еди кой си е осжден за Божя правдинка и още не е амнистиран; защо еди кой си чиновник посреща намусено посетителите; защо... А величествата, хитруват тия дяволи, особено бившия даскал от Кунино. Взели такива едни тевтерчета по шейсет пари едного и записват всичко. Демек: вижте ние, вашите слуги, кол-

ко се вслушваме в гласа на-роден! Ех, право да ви кажа, сжлзи от умилиение почнаха да ме душат... „На, рекох си, туй е то народовластие; не е като при кождерските партии: бая зор виждаш до като назначиш един стражар!“

Но най страшните моменти били назад... Кога почна да се лее руйното и бистро вино. Лицата светнаха. Душите се оживиха, главите пламнаха. Не искам да крия от вас: душата ми беше в петите. Беше ме страх само да не извика некой: революция! Защото... тогава нали „кржв ще се лей“, А знаете ли вие що значи това? Но, нейсе, нищичко не стана... Само на неколко по горещи глави се поиска да заеме „народа“ джржавната изба. Но за щастие и това не стана... И до кжсно военната музика, която стана вече музика на народа, весели сжрдцата. И не спираше да се лее руйното и бистро вино... Ех, то беше такова невиджано чудо в нашия град!

КЖДЕ ИМА ЦИГАРИ БАКАЛОВ?